

РЕШЕНИЕ

№ 3925

гр. София, 10.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, , в публично заседание на 15.06.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Луиза Христова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4083** по описа за **2012** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 01. 03. 2012 г. по НАХД № 15550 / 2010 г., Софийски районен съд, НО, 19 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 30869 / 15. 05. 2010 г., издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на В. А. Д., е наложена глоба в размер на 150 лв. и един месец лишаване от право да управлява моторно превозно средство, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от Д., в която се моли решението да бъде отменено като незаконосъобразно и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, II касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е постановено като част от протокола в публичното съдебно заседание на 01. 03. 2012 г., за която дата жалбоподателя е бил редовно призован, но не е присъствал. Независимо от отсъствието на жалбоподателя, СРС е посочил, че решението подлежи на оспорване

от датата на постановяването му, без да се изпраща съобщение до страните. На основание чл. 340, ал. 2 от НПК, решението заедно с мотивите се обявява в съдебно заседание с призоваване на страните или им се съобщава писмено, че е изготвено. Доколкото обаче жалбоподателя не е присъствал на съдебното заседание е следвало решението на съда да му бъде съобщено писмено и след като няма доказателства за това, следва да се приеме, че подадената на 02. 04. 2012 г., е подадена в срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите И. и З. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 19. 04. 2010 г., около 15.25 часа, в [населено място] по [улица]към „Околовръстен път” и срещу [жилищен адрес] жалбоподателят Д., управлявал лек автомобил „БМВ” с ДК [рег.номер на МПС] , със скорост 82 км./ч, при ограничение за населено място - 50 км./ч., установена с радар TR4 № 395, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

На жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 30869 / 15. 05. 2010 г. от зам. началник отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съдът не споделя твърдението в касационната жалба, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно.

Твърденията в касационната жалба, че не било установено, че жалбоподателя се е движил с превишена скорост, са неоснователни. В тази връзка, независимо че в конкретния случай уреда за измерване на скоростта не е от типа, който записва и регистрационния номер на автомобила, безспорно е установено, че жалбоподателят е управлявал автомобила със скорост по-висока от максимално разрешената.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

Следва да се отбележи, че нито в съставения АУАН, нито впоследствие водача е посочил своите възражения срещу акта, като твърденията в жалбата са израз на защитната теза на жалбоподателя.

В същото време, е безспорно, че средство за измерване на скоростта е преминало успешно последваща проверка, видно от представения протокол за изпитване.

Настоящата касационна инстанция счита за неоснователни и изложените доводи, за допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващо се че не била представена разпечатка от използваното техническо средство, тъй като такава разпечатка е

показана и съгласно същата на 19. 04. 2010 г. около 15.25 часа, е огчетена скорост от 82 км./ч.

При тези данни и при така установената фактическа обстановка, безспорно е установено извършеното нарушение и неговия автор и като е потвърдил обжалваното НП, първоинстанционния съд е постановил правилно решение.

Наложеното административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, в действащата към този момент редакция, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН. В случая обаче е налице по-благоприятен закон, приложим на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, тъй като в ДВ, бр. 10 от 01.02.2011 г. е публикуван ЗИД на ЗДвП, като предвидената глоба е в завишен размер, но е отпаднало лишаването от право да се управлява МПС.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, следва да се отмени в частта, в която е потвърдено лишаването от право да се управлява МПС, като се отмени и издаденото НП, в тази му част.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град - II касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 01. 03. 2012 г. по НАХД № 15550/ 2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия - 19 състав, В ЧАСТТА МУ, в която е потвърдено НП № 30869 / 15. 05. 2010 г. издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, в частта относно наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец, като вместо това ПОСТАНОВИ

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 30869 / 15. 05. 2010 г. издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, в частта в която на В. А. Д., е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от един месец.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 01. 03. 2012 г. по НАХД № 15550/ 2010 г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия - 19 състав, в останалата му част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.